

1973

Évadzáró hangverseny Kecskeméten*

Az évad utolsó heteiben kissé összezsúfolódtak a koncertek. Az Országos Filharmónia idei bérleti estjeinek sora mindazonáltal jelentős eseményekkel, nagy közönségsikerrel zárult. A siker ezúttal nem a hangversenyhallgatók létszámát jelenti, hanem elsősorban a művek fogadtatását.

Hétfőn este Haydn Évszakok című oratóriuma az Ősz és a Tél című részekben néhány „húzással” csendült fel a Katona József Színházban.

A tavaszi évad egyik legjelentősebb zenei élményében részesítették a kecskeméti zenekedvelőket a budapesti vendégművészek. Haydn monumentális műve előadásának főhőse a magyar oratóriumkultúra jeles együttese, a Budapesti Kórus volt. A szólisták mindhárman kipróbált, mindig színvonalas előadói az Évszakok magánszólamainak: László Margit, Bartha Alfonz és Antalfy Albert sok szép pillanattal gazdagították a mű előadását. A MÁV Szimfonikusok Zenekara – néhány tisztázatlan hely kivételével – technikailag és zeneileg is jól helytállt. Forrai Miklós vezénylese a mű sokrétű, zenei, hangulati, érzelmi tartalmát sikeresen keltette életre hatalmas együttese segítségével.

A kamarazenei estek sorát is zenekari program zárta az idén, melyben a Városi Szimfonikus Zenekar idei legnagyobb vállalkozásának lehettünk tanúi. Messzemenően helyeselnünk kell a zenekar vezetőségének azt a törekvését, hogy újra meg újra műsorra tűzzenek olyan, kortárs szerzők műhelyéből kikerült darabokat, melyeket zeneileg és technikailag még jól meg tud oldani az együttes. A keddi koncertet is egy ilyen vállalkozás emelte a kivételes események sorába. Vivaldi „Il Cardellino” (A tengelice) című fuvolaversenyét és Bach a-moll hegedűversenye társaságában Ciancarlo Fachinetti mai olasz szerző két concertóját a szerző jelenlétében adták elő.

Fachinetti stílusára a nyugat-európai új klasszicista, új barokk hagyományok folytatása és nem jelentéktelen Bartók-hatás jellemző. Azt mondhatnánk, hogy a tíz éve készült Klarinétversenyben (talán inkább rapszodiának kellene neveznünk) és a Zongoraversenyben a mérsékelten modern európai zenei „köznyelv”-hez kapcsolódik Fachinetti. Ezt a nyelvezetet azonban sajátjaként és folyamatosan, meggyőzően használja.

A zenekar is derekasan helytállt a számára kevésbé ismert stílusú darabokban. Fel kell jegyezni két zenekari szóló előadójának a nevét. Ladics Tamás (zongora) és Palotás József

* Petőfi Népe, 1973. 05. 31., 3. o.

(hegedű) alapos felkészültségüket bizonyították a zenekari szólamokból kiemelkedő részletek megszólaltatásával. Ennek annál is nagyobb jelentősége van, mert Fachinetti műveit elsőként szólaltatták meg Magyarországon, sőt, a Zongoraversenynek ez volt a világbemutatója!

Kemény Endre karnagy az új művek iránti szeretettel és odaadással vezette együttesét. A nagy erőpróbát jelentő bemutatók mellett kevés idő jutott a barokk művekre. Így néhány tisztázatlan hangzáskép zavarta meg az egyébként jó hangulatú és megfelelő karaktereket felvonultató előadást. Szébenyi János fuvolahangja szépen és lágyan szólt. Kiss András elmélyülten gazdag hangszínnel közvetítette Bach dallamait, zenei mondandóját.

A közönség megértően fogadta a régi és az új műveket.